

Deniz Dostları

EGE'NİN İKİ YAKASINDA

GÜNSU BAŞER

2. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2026

DENİZ DOSTLARI
Ege'nin İki Yakasında

GÜNSU BAŞER

ISBN: 978-605-188-832-3

© Bu kitabın ilk baskısı 2024'te Sapiens Yayınları tarafından yapılmıştır.
© Kitabın tüm yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Editör: Gökçe Demirelli Buran
Resimleyen: Özge Alphan
Kapak ve sayfa tasarımı: Adem Şenel

Baskı-Cilt: Anıt Ofset Matbaacılık ve Ambalaj San. Tic. Ltd. Şti.
Cilt: Deniz Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 77699

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 Kat: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 / Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Yayınevi Sertifika No: 49238

Deniz Dostları

EGE'NİN İKİ YAKASINDA

GÜNSU BAŞER

Resimleyen: Özge Alphan

Beni her zaman y¼rekte destekleyen canım aileme, bilgi ve emekleriyle katkıda bulunup beni motive eden değerli destekçilerime, çevre ve deniz temizliği için iyileştirici çalışmalar yapan tüm kurum, kuruluş ve platformlara, *Deniz Dostları'nın* yazılmasında ilham verenlere, kitabımın yayımlanma sürecinde hep birlikte emek verdiğimiz Beyaz Balina Yayınları ailesindeki yol arkadaşlarıma ve bu dünyayı daha temiz, daha yaşanır bir hâle getirmek için elinden geleni yüreğiyle yapan herkese teşekkür ederim.

**Bu kitabı, çaba gösterip fark
yaratacağına inandığım sevgili okurum**

.....'

ithaf ediyorum.

İyi okumalar dilerim.

Günsu Başer

1. BULUŐMA

O kullar yeni kapanmıŐtı. Deniz, geçen seneye göre daha iyi olan karnesinden memnundu.

“Artık bir tatili hak ettik değil mi?” diyerek annesinin etrafında dolanıyor ve “Karnem de gayet iyi. Geçen sene tatile gidememiŐtik. Bu yıl gidelim ne olur, gideriz değil mi annem?” diye ısrar ediyordu.

Deniz, annesine ve babasına hep böyle hitap ederdi. İki de sona konan bu “m” harfini çok candan ve sevecen bulurdu. İlk baŐlatan Deniz olmuŐtu ama bir süre sonra onlar da devam ettirdiler.

Mercan Hanım bir süre iŐleriyle oyalanıp dŐnd. Bir zm bulmalıydı çünkü sadece Deniz’in değil, hepsinin tatile ihtiyaı vardı.

KardeŐiyle kısa bir telefon görüŐmesi yaptı ve ailesine parıldıyan gözlerle bakarak, “Bilin bakalım ne oldu?” diye sordu.

Baba oğlun meraklı bakıŐları arasında, sevinçle devam etti.

“Biraz önce kardeşim aradı. İşleri çıktığı için planladıkları tatile gidemeyeceklerini söyledi ve ‘İsterseniz bizim yerimize siz gidin, ne dersiniz?’ diye sordu. Hepimiz çok severiz orayı. Sizce neresi?”

Deniz ve babası bir ağızdan, “Ayvalık!” diye bağırdılar.

“Doğru bildiniz,” dedi Mercan Hanım ve devam etti. “Hem daha önce teyzenlerle gittiğimiz, sahildeki evi kiralamışlar.”

Deniz, evin içinde sevinçten nereye koşacağını şaşırılmış, “Yaşasın tatil! Yaşasın Ayvalık!” diye bağıırıyordu.

Mercan Hanım ve Engin Bey, Deniz’in bu hâline pek güldüler.

Engin Bey, “On yaşında insan böyle heyecanlanır tabii,” dedi ve Deniz’in saçlarını okşadı. “Sana da uygunsa Mercan’ım, o zaman haftaya gidelim,” diye ekledi.

Mercan Hanım, “Bana uyar. Zaten epeydir evden çalışıyorum. Bavul hazırlama operasyonu başlamıştır!” diye bağıırarak herkesin tatil sevincini ateşledi.

Deniz, dolaptan kendi bavulunu çıkarttı. Tatil için seçtiği tüm giysilerini, mayosunu, su oyunlarını, kitaplarını yatağın üzerine özenle dizdi. Her tatil öncesi olduğu gibi annesi birazdan gelir, birlikte bavulu yerleştirirken son kontrolleri yaparlardı.

Günler Deniz için zor geçiyordu. Her gece rüyasında kendini nedense hep kötü bir olayın içinde buluyordu. Bir gece tekne turuna gidiyor, eğlenirken düşüyordu. Başka bir gece Zeytin Müzesinde gezerken küplerden birini devirip kırıyordu. Dün gece de yanağını arı soktuğunu görmüştü.

Neydi onu bu kadar kaygılı yapan, bilemedi. Oysa tatile gidecekti, orada sevdiği arkadaşları vardı. Adını aldığı ve çok sevdiği denize girecekti.

Gidecekleri gün, rüyalarını annesiyle paylaştı.

Mercan Hanım, "Sanırım bu yıl tatil yapamayacağımızı sandın. Gideceğimiz belli olsa da içindeki o küçük kuşku seni etkiledi. Hayat hepimiz için akıyor Deniz'im. **Ne zaman ne olacağını önceden bilemeyiz ama olumsuzluklar**

İçin kendimizce önlemler alabiliriz. Mesela ben bavulumuza acil durumlar için gereken malzemeleri koydum. Olmamasını diliyoruz ama olursa çaresine bakarız. Sen tatile odaklan, canını sıkma ve yapacağın güzel şeyleri düşün, olur mu?” diyerek oğlunun yanağına bir öpücük kondurdu.

Deniz, annesine hak verdi. Neşesini hiçbir şeyin kaçırmasına izin vermemeliydi. Hemen arkadaşlarını arayıp güzel haberi söyledi. Onların da Ayvalık'ta olması harikaydı.

Arabaya bindiklerinde, Engin Bey daha önce kaydettiği, hepsinin sevdiği şarkılardan oluşan albümü çalmaya başladı. Neşeyle hep bir ağızdan şarkılar söylediler.

Yolculuk keyifli geçti. Vardıklarında hava kararmak üzereydi. Ayvalık'a gelmişlerdi. Sahile yakın, yan yana sıralanmış iki katlı yazlıklardan birindelerdi.

Ağustos böceklerinin sesiyle uyuyup kuş sesleriyle uyandılar. Kaz Dağları'ndan gelen bol oksijenli temiz hava hepsine iyi gelmişti.

Deniz, arkadaşlarıyla buluşmak için annesinden izin alıp evden çıktı. Onları çok özlemişti. İletişimleri hiç kopmasa da yüz yüze görüşmek başka bir keyifti. Hepsi farklı şehirlerde oturduklarından ne yazık ki sadece yaz tatillerinde bir araya gelebiliyorlardı. Dostlukları, aralarındaki bağ hiç zayıflamadan devam ediyordu. **Gerçek “dostluk” zaten kolay kolay kopmazdı.**

Kendilerine ilk tanıştıklarında “Deniz Dostları” ismini vermişlerdi. Buradaki “deniz” yüzdüğümüz deniz anlamındaydı. Bir araya